

РЕШЕНИЕ

№ 31678

гр. София, 29.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5374** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на А. Р., турски гражданин, срещу Заповед № 25-0351-000063 от 27.04.2025 г., издадена от Д. В. на длъжност мл. автоконтрольор към ОДМВР Х., РУ С., за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността. Моли ПАМ да бъде отменена. Претендира разноси. Представя списък /л. 40/.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 27.04.2025 г. /л. 7/ на А. Р., турски гражданин, е наложена процесната ПАМ за това, че е изменил конструкцията на собствения си автомобил без съответното разрешение. В АУАН от същата дата /л. 15/, съставен на Д. Г. като водач, подробно е описано, че на Г. е извършена проверка от Гранична полиция на МП Капитан А.. Констатирано е, че в купето на лекия автомобил е открит специално пригоден тайник, който се намира под задните седалки с вход с размер 45 на 90 см, а самият тайник е с размери 17/90/31 см. В тайника са открити укрити две лица с неясен произход.

Приложен е талон на автомобила /л. 24/, от който е видно, че същият е собственост на А. Р..

Представени са доказателства за компетентност /л. 16 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед представената заповед, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП /в приложимата редакция/ предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

Съгласно чл. 146, ал. 1 от ЗДвП /в приложимата редакция/ изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Това е Наредба № Н-3 от 18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите-членки на ЕС, или друга държава-страна по споразумението за европейското икономическо пространство. Съгласно чл. 3 от същата изменение в конструкцията на ППС е: 1. всяка процедура по промяна в техническите данни на ППС, посочени в свидетелството му за регистрация или в конструктивни или технически характеристики на ППС, които са заложили от производителя по време на неговото производство или които са били одобрени по реда на наредбата; 2. добавянето на системи, компоненти, отделни технически възли и оборудване. Не е изменение в конструкцията на ППС: 1. промяната на цвета му; 2. смяната на двигателя му с двигател от същия тип, марка, модел и код - когато има и неизменено окачване.

При изменение на конструкцията превозното средство подлежи на проверка и/или изпитване, с оглед установяване съответствието му с приложимите технически изисквания (чл. 26, ал. 1 от Наредбата), за което собственикът или упълномощен негов представител подава заявление до техническа служба (чл. 27, ал. 1). След извършване на проверките и/или изпитванията на ППС с изменение в конструкцията техническата служба издава протокол за изменение в конструкцията на ППС по образец (приложение № 2) в три екземпляра, на основание чл. 31, ал. 1 от Наредбата. От цитираните разпоредби следва, че в тежест на собственика на автомобила е да докаже, че изменението на конструкцията му е направено по надлежния за това ред. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства в тази насока.

Действително в ЗПАМ не е описано в цялост процесното изменение на конструкцията, както жалбоподателят твърди. Това не е процесуално нарушение, доколкото в ЗПАМ е цитиран АУАН с номер и дата, т.е. налице е препращане към мотивите на друг документ от административната преписка, в който подробно е описано констатираното от органите на Агенция Митници изменение на МПС. Това съгл. ТР № 16/1975 г. на ОСГК е допустимо. В АУАН подробно е описано направеното изменение в конструкцията под седалките с размери 170/90/31 см и вход от 45 на 90 см. Няма данни, а е и нелогично, стандартното оборудване, респ. конструкцията на автомобила – Фиат Д., да е оборудвано с празно скрито пространство под седалките със съществен размер, като от жалбоподателя не са и ангажирани доказателства в такава насока. В

негова тежест е да докаже, че МПС е технически изправно, както и че е във вида, в който е било произведено. АУАН се ползва с обвързваща съда, съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, доказателствена сила, която не е опровергана от жалбоподателя.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не му била дадена възможност да ангажира доказателства относно реалната конструкция на автомобила, доколкото няма пречка същият да ги представи пред съда. Това не е сторено. Както бе посочено по-горе, в тежест на жалбоподателя е да докаже надлежното изменение на конструкцията. Това също не е направено. Посредством възраженията си в писмените бележки А. Р. прави опит да обърне доказателствената тежест, което е неправилно, доколкото именно той следва да докаже съответствието на поведението си с позитивноправната уредба относно конструкцията на МПС.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноси, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Р. срещу Заповед № 25-0351-000063 от 27.04.2025 г., издадена от Д. В. на длъжност мл. автоконтрольор към ОДМВР Х., РУ С., за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: